

[Elisabeth Bruun Olesen]

sikringsprincippet fastholdes, men samtidig står der i lovtæksten i kapitel 6, Arbejdsministeriet, at lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. skal ændres således, at § 47 affattes på en sådan måde, at beløbet reguleres én gang årligt, den 1. juli, med en procent, der fastsættes på finansloven for det pågældende år. Der er altså en modsætning dér.

Så bemærkede jeg, at fru Aase Olesen ikke kommenterede mine bemærkninger om ordene »i det omfang der er behov for at anlægge en bredere vurdering, kan man gøre det i de enkelte love«. Det læser jeg på den måde – og der er også kun givet ét eksempel på det – at det vil være undtagelsen snarere end reglen.

Hvis Det Radikale Venstre mener, at man skal have en regulering, der svarer til prisudviklingen og som en konsekvens også til den ændrede prisudvikling, hvad er så begrundelsen for, at f.eks. SU er holdt udenfor? Jeg forstår det på den måde, at man ønsker, at SU skal have en bedre regulering end den regulering, lovforslaget omfatter. Men er det meningen, at SU skal have en bedre regulering end prisudviklingen, og ønsker Det Radikale Venstre en regulering, der svarer til prisudviklingen?

Helle Degn (S):

Baggrunden for lovforslaget er budgetreformen, og ifølge den skal der fremover budgetteres i løbende priser på statens udgiftsbudget. Ideen med at få bedre fat om den økonomiske styring har Socialdemokratiet fået for længe siden, ja, faktisk startede vi med det. Knud Heinesen satte i sin tid hele denne proces i gang for at sikre et bedre overblik over statsregnskabet og bedre styrimekanismer for Folketinget.

Hovedprincippet i dette forslag er en permanent suspension af alle automatiske reguleringer, herunder lønninger, bloktilskud til kommuner og amter, særtilskud til kommunerne, tilskud til Hovedstadsrådet, sygesikringen, boligsikringen, dagpenge, børnetilskud, social bistand, socialindkomst, arbejdsløshedsforsikring, efterløn, arbejds- og beskæftigelsestilskud til ledige. Det var en mundfuld.

Ideen i lovforslaget er, at reguleringsprocenten fremover skal fastsættes i finansloven

med en fast procent. Derefter justeres, når året er omme.

Socialdemokratiet går ind for ideen om en årlig regulering i løbende priser via finansloven, men det synes, som om regeringen ikke helhjertet og konsekvent gør det. Eller ligger der med dette forslag skumle hensigter bag? Det må man jo spørge om, for hvorfor er lige specielt de sociale pensioner og uddannelsesstøtten undtaget fra den såkaldte rentregnskabsmæssige justering? Er det mon ikke, fordi der ikke gives fuld dækning for prisudviklingen med den foreslåede reguleringsmodel? Eller hvad er den begrundelse, regeringen vil anvende over for offentligheden, når man ellers siger, at det handler om ren teknik? Det synes jeg Folketinget skal have et svar fra finansministeren på.

Man kan heller ikke befri sig for tanken om, at regeringen selvfølgelig overvejer, om et valg snart er i vente, og alene på den baggrund ønsker pensionerne og uddannelsesstøtten undtaget i ordningen.

Socialdemokratiet kan selvfølgelig ikke tilslutte sig lovforslaget, hvis det medfører, at den hidtidige suspension af bl.a. reguleringen af dagpengene til de arbejdsløse ikke bliver modvirket og sygedagpengemodtagerne ikke godtgøres deres efterslæb, noget, som Socialdemokratiet også i denne folketingsssamling har stillet forslag om. I modsætning til regeringen finder vi det ganske påtrængende at støtte denne gruppe og ikke yderligere trampe på de arbejdsløse eller syge og yderligere udbygge forskelle i befolkningen; men det er klart regeringens politik at skabe forskel.

Hvilke elementer eller komponenter der skal indgå, når reguleringsprocenten skal fastlægges, må vi have en lidt nøjere afklaring af. Vi må vide, hvem det er, der regner procenten ud. Vi må vide, om det er finansudvalget, der får forelagt sagen til drøftelse. Spørgsmål til alle de ministerier, som er omfattet af forslaget, vil Socialdemokratiet sørge for at vi får arbejdet lidt nærmere med.

Vi må også høre lidt om konsekvenserne f.eks. for Hovedstadsrådet, Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen. De har jo kun fået spørgsmål ud til høring, men har ikke været involveret i en egentlig drøftelse. Konsekvenserne synes jeg Folketinget skal kende.

Vores erfaringer med de hidtil kendte reguleringsmekanismer har været, at de svage-